

Modernizacja zespołów zabudowy - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Modernizacja zespołów zabudowy
Kod przedmiotu	06.4-WI-ArchP-MZZ-S16
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	5
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Projekt	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

- Celem w zakresie wiedzy jest zapoznanie studenta z zagadnieniami historycznymi, teoretycznymi i metodologicznymi w zakresie modernizacji zespołów zabudowy.
- Celem w zakresie umiejętności jest nauczanie studenta opracowywania projektów modernizacji zespołów zabudowy i rozwiązywania zabudowy plombowej.
- Celem w zakresie kompetencji personalnych i społecznych jest przygotowanie studenta do opracowania, zaprezentowania i obrony samodzielnej oraz zespołowej pracy studialnej i projektowej, w szczególności związanej z modernizacją zespołów zabudowy, a także wyrobienie świadomości społecznego wymiaru pracy architekta.

Wymagania wstępne

Formalne: Student powinien zaliczyć przedmioty: Projektowanie architektury mieszkaniowej wielorodzinnej, Projektowanie architektury usługowej, Teoria architektury i budowy miast.

Nieformalne: Student powinien mieć ogólną wiedzę z Historia budowy miast (I, II), Historii architektury powszechnej i polskiej oraz Historii kultury i sztuki.

Zakres tematyczny

Program wykładów:

Modernizacja zespołów zabudowy w przeszłości i obecnie. Projektowanie zabudowy miejskiej w kontekście zabudowy historycznej. Budownictwo plombowe – kontynuacja formy, czy kontrastowanie?. Przykłady z Polski i ze świata. Uwarunkowania towarzyszące procesom modernizacji: mocne i słabe strony, szanse i zagrożenia. Modernizacja zespołów zabudowy a tożsamość miejsca.

Program ćwiczeń projektowych:

Projekt modernizacji obejmuje fragment zabudowanego terenu (kwartału miejskiego lub pierzei), z luką do wypełnienia zabudową plombową. Etap przejściowy, zakończony przeglądem obejmuje rozpoznanie inwentaryzacyjne terenu, w aspekcie architektonicznym, urbanistycznym, historycznym i styloznawczym. Opracowanie finalne przewiduje projekt budynku plombowego w kontekście najbliższego otoczenia.

Metody kształcenia

Metody podające:

Wykłady problemowe realizowane są w sposób konwencjonalny z wykorzystaniem urządzeń audiowizualnych.

Metody poszukujące:

Ćwiczenia projektowe mają charakter interaktywny i kreatywny. Studenci pracują w grupach. Praktycznymi elementami zajęć są: prace inwentaryzacyjne w terenie, prezentacje audiowizualne przed grupą, dyskusja, studia, analizy, korekty projektów, przegląd etapowy oraz oddanie końcowe projektu.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych w zakresie architektury powiązanej z zagadnieniami historycznymi, teoretycznymi i metodologicznymi w zakresie modernizacji zespołów zabudowy	- K_W04 - K_W06	kolokwium	Wykład
ma podbudowaną teoretycznie podstawową wiedzę związaną z technicznymi metodami modernizacji zespołów zabudowy	K_W05	kolokwium	Wykład

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
potrafi pozyskiwać informacje z literatury i innych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie	• K_U01	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • przygotowanie projektu	• Projekt
potrafi przygotować przeprowadzić prezentację własnych opracowań studialnych	• K_U03	• aktywność w trakcie zajęć • przygotowanie projektu	• Projekt
potrafi zgodnie z zadaną specyfikacją wykonać projekt budynku plombowego w ramach modernizacji zespołu zabudowy, używając właściwych metod i narzędzi	• K_U16	• projekt	• Projekt
rozumie potrzebę permanentnego uczenia się	• K_K01	• projekt • frekwencja	• Wykład • Projekt
potrafi wykazywać się pomysłowością i przedsiębiorczością przy realizacji zadania, a także pracować w grupie	• K_K03 • K_K06	• aktywność w trakcie zajęć • projekt • frekwencja	• Wykład • Projekt
rozumie pozatechniczne aspekty działalności architekta	• K_K02	• aktywność w trakcie zajęć • projekt • frekwencja	• Wykład • Projekt
ma świadomość społecznej roli architekta i odpowiedzialności za podejmowane decyzje, jest przygotowany do podjęcia działalności zawodowej o charakterze pomocniczym	• K_K07	• aktywność w trakcie zajęć • projekt • frekwencja	• Wykład • Projekt

Warunki zaliczenia

Wykłady:

Student zdobywa zaliczenie na podstawie zdanego kolokwium (wg skali ocen min. 3,0 – maks. 5,0) oraz obecności na wykładach.

Projekt:

Student oceniany jest za całokształt pracy, obecność na zajęciach, aktywność, zaangażowanie oraz systematyczność. Warunkiem zaliczenia jest: złożenie przez studenta końcowego opracowania projektowego.

Zasada ustalania oceny:

Wykłady: Oceną osiągniętych efektów kształcenia z wykładu jest zestawienie kryteriów na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium wg skali ocen min. 3,0 (dst.) – maks. 5,0 (bdb.) oraz obecności na wykładach.

Projekt: Ocenę końcową z projektu (Ok) stanowi wyliczenie na podstawie: listy obecności (F = 10%), oceny pierwszego etapu opracowania, zawierającego część inwentaryzacyjno - studialną (Is = 40%) oraz oceny projektu konserwatorskiego (Pk = 50%). Ok (100%) = F (10%) + Is (40%) + Pk (50%).

Ocena ogólna (Oo) z przedmiotu jest średnią ocen z wykładu (W) i końcowej oceny z projektu (Ok):

Oo = 0,5 (W + Ok).

Literatura podstawowa

1. Kalinowski W., Zarys problemów ochrony i konserwacji zabytkowych układów przestrzennych miast i osiedli, Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 1971.
2. Kłosek-Kozłowska D., Dziedzictwo miast. Ochrona i rozwój, PAN Warszawska Drukarnia Naukowa, Warszawa 2013.
3. Kłosek-Kozłowska D., Ochrona wartości kulturowych miast a urbanistyka, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2007.
4. Małachowicz E., Konserwacja i rewaloryzacja architektury w środowisku kulturowym, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 2013.
5. Małachowicz E., Ochrona środowiska kulturowego, PWN, Warszawa 1988.

Literatura uzupełniająca

1. Ostrowski W., Zespoły zabytkowe a urbanistyka, Arkady, Warszawa 1980.
2. Paszkowski Z., Restrukturalizacja miasta historycznego - jako metoda jego współczesnego kształtowania, Szczecin 2008.
3. Czasopisma: „Renowacje”, „Ochrona Zabytków”, „Teka Konserwatorska”, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”, „Wiadomości Konserwatorskie”, „Spotkania z Zabytkami”;

Uwagi

Sala wykładowa, powinna być zaciemniana i wyposażona w sprzęt audio-wizualny. Sala projektowa powinna być wyposażona w stoły kreślarskie i sprzęt audio-wizualny.

Zmodyfikowane przez prof. dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz (ostatnia modyfikacja: 16-09-2016 16:40)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ